

।। नारायणवर्म ।।

राजोवाच

यया गुप्तः सहस्राक्षः सवाहन रिपुसैनिकान ।
क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या बुभुजे प्रियम् ॥ १ ॥

भगवन्सुन्ममाश्याहि वर्म नारायणस्त्रकम् ।
यथाहततायिनः शक्रन येन गुप्ताहजयन्मुधे ॥ २ ॥

श्रीशुक उवाच

वृतः पुरोहितस्त्राष्टो महेंद्रायानुपृच्छते ।
नारायणाश्रयं वर्माह तदिहैकमनाः शृणु ॥ ३ ॥

विश्वरूप उवाच

धौताङ्घ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ्मुखः ।
कृतस्त्राङ्गकरनयासो मंत्राभ्यां वाग्यतः शुचिः ॥ ४ ॥

नारायणमयं वर्म सन्नहेयद्वय आगते ।
दैवभूतास्त्रकर्मभ्या नारायणमयः पुमान् ॥ ५ ॥

पादयोर्जानुनोरुर्बोरुदरे हृदयथोरसि ।
मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादोङ्कारादीनि विनयसेत ॥ ६ ॥

नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा ।
करनयासं ततः कुर्याद्वादशाक्षरविदयया ॥ १ ॥

प्रणवादियकारांतमं गुल्यं गुष्ठपर्वसु ।
नयसेद्धदयं ओंकारं विकारमनु मूर्धनि ॥ ४ ॥

षकारं तु क्रबोर्मधेयं णकारं शिथया दिशेत ।
वेकारं नेत्रयोर्गुं ज्ञानकारं सर्वसंधिषु ॥ ९ ॥

मकारमन्त्रमुद्दिश्य मंत्रमूर्तिर्भवेद्बुधः ।
सविसर्गं फडंतं तु सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत ॥ १० ॥

"ॐ विश्वे नमः"

इत्याख्यानं परं ध्यायेदध्यायं षटशक्तिभिर्युतम् ।
विदयातेजस्रपोमूर्तिरिमं मंत्रमुदाहरेत् ॥ ११ ॥

हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षां नयस्त्यांघ्रिपद्मः पतगेन्द्रपर्शु ।
दरारिचर्मासिगदेषुचापपाशान दधानोहस्तौगोहस्तौबाहूः ॥ १२ ॥

जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणेषु वरुणस्य पाशात् ।
स्थले च मायावटुवामनोहवयात् त्रिविक्रमः खेहवतु विश्वरूपः ॥ १३ ॥

दुर्गेष्वटवयाजिमथादिषु प्रभुः पायान्नुसिंहोहसुरयूथपारिः ।

বিমুংচতো যস্য মহাউহাসং দিশো বিনেদুনয়পতংশ্চ গৰ্ভাঃ ॥ ১৪ ॥

রক্ষস্বসৌ মাংধ্বনি যজন্মকল্পঃ স্বদংষ্ট্রয়োন্নীতধরো বরাহঃ ।
রামোহদ্রিকুটেশ্বথ বিপ্রবাসে সলক্ষ্মণোহব্যাদুরতাগ্রজো মাম ॥ ১৫ ॥

মামুগ্রধন্বা নিখিলপ্রমাদান্নারায়ণঃ পাতু নরশ্চ হাসাত ।
দওস্বযোগাদথ যোগনাথঃ পায়াদ্ভুগেশঃ কপিলঃ কর্মবংধাত ॥ ১৬ ॥

সনত্কুমারোহবতু কামদেবান্ধয়শীর্ষো মাং পথি দেবহেলনাত ।
দেবর্ষিবর্যঃ পুরুষাংতরার্চনাত কূর্মো হরির্মাং নিরয়াদশেষাত ॥ ১৭ ॥

ধন্বংতরিভগবান পাত্বপথ্যান্ধ্বংদ্বাদ্ভুয়াদৃষভো নির্জিতান্বা ।
যজ্ঞশ্চ লোকাদুত তত্কৃতান্নো বলো গণাত ত্রোগধবশাদহীংদ্রঃ ॥ ১৮ ॥

দ্বৈপায়নো ভগবানপ্রবোধাদ্বুদ্ধস্তু পাথংডগণাত প্রমাদাত ।
কঙ্কী কলেঃ কালমলাত প্রপাতু ধর্মানায়োরুকৃতাবতারঃ ॥ ১৯ ॥

মাং কেশবো গদয়া প্রাতরব্যাদ্ভোবিংদ আসংগব আওবেণুঃ ।
নারায়ণঃ পাতু সদাহহুশক্তির্মধয়ংদিনে বিষ্ণুররীংদ্রপাণিঃ ॥ ২০ ॥

দেবোহপরাত্লে মধুহোগ্রধন্বা সায়ং ত্রিধামাহবতু মাধবো মাম ।
দোষে হৃষীকেশ উতার্ধরাত্রে নিশীথ একোহবতু পদ্মনাভঃ ॥ ২১ ॥

শ্রীবত্‌সলক্ষ্ম্ণাহপররাত্র ঈশঃ প্রত্যুষ ঈশোহসিধরো জনার্দনঃ ।

দামোদরোহবয়াদনুসংখ্যং প্রভাতে বিষ্ণুঃ শ্রীমান ভগবান কালমূর্তিঃ ॥
২২ ॥

চক্রং যুগাংতানলতিগ্ননেমি ভ্রমত্‌সমংতাদ্‌গবত্‌প্রযুক্তম ।
দংদন্ধি দংদগ্‌ধয়রিসৈনয়মাশু কক্ষং যথা বায়ুসথো হতাশঃ ॥ ২৩ ॥

গদেহশানিস্পর্শনবিস্ফুলিংগে নিষ্পিংটি নিষ্পিংচয়জিতপ্রিয়াহসি ।
কৃষ্ণাংডবৈনায়কয়ক্ষরক্ষোভূতগ্রহাংশূর্ণয় চূর্ণয়ারীন ॥ ২৪ ॥

স্বং যাতুধানপ্রমথপ্রেতমাতৃপিশাচবিপ্রগ্রহঘোরদৃষ্টীন ।
দরেংদ্র বিদ্রাবয় কৃষ্ণপূরিতো ভীমস্বনোহরীন হৃদয়ানি কংপয়ন ॥ ২৫
॥

স্বং তিগ্নধারাহসি বরারিসৈনয়মীশপ্রযুক্তো মম ছিংদি ছিংদি ।
চক্ষুংষি চর্মন শতচংদ্র ছাদয় দ্বিষামঘং নো হর পাপচক্ষুষাম ॥ ২৬
॥

য়নো ভয়ং গ্রহেভ্যেহভূত কেতুভ্যে নৃভয় এব চ ।
সরীস্পেভ্যে দংষ্টিভ্যে ভূতেভ্যেহঘেভয় এব চ ॥ ২৭ ॥

সর্বাণ্যেতানি ভগবন্নামরূপান্নকীর্তনাত ।
প্রয়াংতু সংক্ষয়ং সদেয়া য়েহনেয় শ্রেয়ঃপ্রতীপকাঃ ॥ ২৮ ॥

গরুডো ভগবান স্তোত্রস্তোমচ্ছংদোময়ঃ প্রভুঃ ।
রক্ষস্বশেষকৃষ্ণেভ্যে বিস্বক্সেনঃ স্বনামভিঃ ॥ ২৯ ॥

सर्वापदेभ्या हरेर्नामरूपयानायुधानि नः ।
बुद्धीन्द्रियमनःप्राणान पांतु शार्शदभूषणाः ॥ ७० ॥

यथा हि भगवानेव वस्तुतः सदसष्ट यत ।
सत्येन तेन नः सर्वे यांतु नाशमुपद्रवाः ॥ ७१ ॥

यथैकान्त्रयानुभावेन विकल्परहितः स्वयम् ।
भूषणायुधलिङ्गाख्या धत्ते शक्तीः स्वमायया ॥ ७२ ॥

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भगवान हरिः ।
पातु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वगः ॥ ७३ ॥

विदिष्णु दिष्णुर्धर्मधः समन्तादन्तर्बहिर्भगवान नारसिंहः ।
प्रहापयन् लोकभयं स्वनेन स्वतेजसा ग्रस्तसमस्ततेजाः ॥ ७४ ॥

मघवन्निदमाख्यातं वर्म नारायणास्त्रकम् ।
विजेष्यस्सयंजसा येन दंशितोहसूरयूथपान ॥ ७५ ॥

एतद्धारयमाणस्तु यं यं पश्यति चक्षुषा ।
पदा वा संस्पृशेत् सदयः साक्षरसात् स विमुच्यते ॥ ७६ ॥

न कुतश्चिद्वयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत् ।
राजदस्युग्रहादिभ्या बयाधयादिभ्यश्च कर्हिचित् ॥ ७७ ॥

ইমাং বিদয়াং পুরা কশ্চিত কৌশিকো ধারয়ন দ্বিজঃ ।
যোগধারণয়া স্বাংগং জহৌ স মরুধ্বনি ॥ ৩৮ ॥

তস্যোপরি বিমানেন গংধর্বপতিরেকদা ।
য়ৌ চিত্ররথঃ স্ত্রীভিবৃতো যত্র দ্বিজক্ষয়ঃ ॥ ৩৯ ॥

সাংগনো নয়পতত সদয়ঃ সবিমানো হয়বাক্শিরাঃ ।
বিদয়ামিমাং ধারয়তো মৃতস্যাস্ত্রিবিলংঘনাত ॥ ৪০ ॥

স বালখিল্যবচনাদস্বীনয়াদায় বিস্মিতঃ ।
প্রাস্য প্রাচীসরস্বত্যাং স্নাত্বা ধাম স্বমন্নগাত ॥ ৪১ ॥

য় ইদং শূন্যাত কালে যো ধারয়তি চাদৃতঃ ।
তং নমস্যংতি ভূতানি মুচ্যতে সর্বতো ভয়াত ॥ ৪২ ॥

শ্রীশুক উবাচ

এতাং বিদয়ামধিগতো বিশ্বরূপাঙ্ঘতক্রতুঃ ।
ত্রৈলোক্যলক্ষ্মীং বুভুজে বিনির্জিত্য মৃধেহসুরান ॥ ৪৩ ॥

॥ ইতি শ্রীমদ্ভাগবতে ষষ্ঠস্কন্ধে নারায়ণবর্মোপদেশঃ ॥